

Hans Klok

“HET
MOET
nú
ALLEMAAL
GEBEUREN”

Interview: Nathalie de Graaf. Fotografie: Anja van Wijgerden

Voor illusionist Hans Klok (42) was optreden in Las Vegas een droom die uitkwam.

Maar hij wil nog steeds meer in het leven. Een paar keer per week hard sporten, en daarna de kroeg in tot vijf uur 's nachts. "Ik leef vrij gejaagd."

"Ik wil later wereldberoemd worden", zei Hans Klok op zesjarige leeftijd tegen zijn moeder. Hij naaide zelf de glitters op zijn tweedehands jasje en waande zich avond na avond Hans Kazàn. Toen hij op zijn tiende een goocheldoos cadeau kreeg, was het hek helemaal van de dam. Goochelen, dáár lag zijn hart. Hij nam zich voor de allerbeste te worden.

Je bent inmiddels 42. Heb je het hoogtepunt al bereikt?

"Nee, nog niet. Maar dat komt misschien ook doordat ik mezelf steeds doelen stel. Ik ga door, wil altijd meer. Een persoonlijk hoogtepunt vond ik het moment dat ik van mijn optredens kon leven. Ik was 22 en had een eigen show in Duinrell. Van daaruit is het balletje gaan rollen. André van Duin zag mij en vroeg me voor zijn *Revue*. En vele jaren later stond ik in Las Vegas, een absoluut hoogtepunt. Weet je, ik zou eigenlijk niet weten wanneer je het gemaakt hebt in dit vak. Ik denk dat het vooral belangrijk is om te genieten van het moment. De allereerste keer dat ik in Carré stond was ik zo zenuwachtig dat ik tegen mezelf zei: 'Stop. Jij wilt hier graag staan. Allereerst ga je een leuke avond hebben, dan volgt het publiek vanzelf.' Soms moet je jezelf gewoon even hard aanpakken."

Hoe gewaardeerd voel jij je in je vak?

"Soms vind ik het eerlijk gezegd weleens jammer dat ik mijn trucs niet kan uitleggen. Mensen weten niet waar de moeilijkheidsgraad zit. Als een jongleur een bal laat vallen, dan zegt iedereen: 'Ja, maar dat is ook heel moeilijk.' Hetzelfde bij een zanger die een hoge noot niet haalt. Bij mij weet je dat niet. Sterker nog: als je mijn vak goed doet, dan ziet het er zelfs nog makkelijk uit ook. Ik heb natuurlijk ook een beetje een overdreven imago. Door mijn haar bijvoorbeeld. En ik ben een soort

James Bond, heb altijd mooie vrouwen om me heen. Mijn shows zijn met een knip-oog, maar wat ik doe is goed genoeg. Het is geen camp."

Je zegt het al: je uiterlijk is part of the act. Hoe ijdel ben jij?

"Nou, na je veertigste val je uit elkaar, haha, dus ik ben wel veel aan het sporten. Een illusionist met een bierbuik, dat kan niet. Mijn act moet wel fysieke uitstraling hebben. Ik heb een personal trainer die een paar keer per week bij me langskomt. 'Vijftig keer opdrukken,' zegt hij dan. En dan gaat hij tellen. Ik heb die stok achter de deur echt nodig. Maar voor een man is het wel veel makkelijker. Als je een goed lijf hebt, is het al snel goed. Als je als man een oude, verkreukelde kop hebt, zegt iedereen: 'Wat interessant.' Want dan heb je blijkbaar geleefd. Vrouwen moeten strak zijn."

Maar het feit dat je ouder wordt, wat voor een druk geeft dat? Heb je het gevoel dat je nu moet presteren?

"Qua werk zeker. Je kunt niet meer denken: over vijftien jaar, dán... Het moet nú allemaal gebeuren. Ik voel ook wel druk om er goed uit te blijven zien, maar dat zie ik als positief. Als motivatie. Soms zie ik mensen van vroeger, met wie ik in de klas heb gezeten bijvoorbeeld. En dan schrik ik me dood. Maar zij leiden natuurlijk zo'n ander leven. Als je vier kinderen hebt, dan heb je heel andere zorgen. Ook dan heb je een fantastisch leven, maar op een andere manier. Zelf leef ik vrij gejaagd. Als ik op vakantie ben, denk ik na twee dagen: wat zullen we nu weer eens gaan doen? Maar dat komt denk ik ook doordat ik het gewend ben, omdat mijn werk zo hectisch is. Het ene moment sta ik in Carré en het volgende moment in Barcelona of Madrid. Dat is een heel ander leven."

Op het eerste gezicht een stoere vent met een imposant lijf en geweldige cowboy-laarzen. Om te ontspannen drinkt hij graag een biertje in het wat ruige café vol vissers bij hem om de hoek in IJmuiden. "Ik ben een beetje zelfdestructief", zegt hij daar zelf over. "Ik drink, ik rook en zit het liefst in de kroeg tot vijf uur 's nachts." Maar aan de andere kant is hij een man met een klein hartje. Nuchter ook, een tikje naïef misschien. Hij houdt niet van vooroordelen en geeft mensen altijd een kans.

In zijn werk heeft hij graag de touwtjes in handen. Hij zegt: "Hans Klok is zo'n duidelijk image, zo'n duidelijke stijl, dat kun je niet een ander laten doen." Een perfectionist. Maar in zijn privéleven is hij juist een chaoot. "Ik kom altijd te laat, ik vind het moeilijk om mijn dag te plannen."

In 2007 stond hij een half jaar in Las Vegas met zijn show *Faster than Magic*. Een droom die uitkwam. Zijn eerdere shows sloot hij af met de woorden: "See you in Vegas!" En nu was het zover. Met Pamela Anderson als zijn assistente.

"IK HEB NATUURLIJK EEN BEETJE EEN OVERDREVEN IMAGO, DOOR MIJN HAAR BIJVOORBEELD"

Hoe was het voor jou om in Las Vegas te staan? Er staan zo'n veertig shows op de Strip, voel je je dan een van de velen of juist een ster omdat je daar staat?

"Ik voel me nooit zo'n ster, ben daar eigenlijk niet zo mee bezig. Het is gewoon een ambacht en hard werken. Elke dag ▷

**“SOMMIGE MENSEN
GAVEN ONZE
RELATIE EEN WEEK,
MAAR WE ZIJN
ALWEER DRIE JAAR
BIJ ELKAAR. IK HOOP
ECHT MET JAMES
OUD TE WORDEN”**

« deed ik twee shows. Maar er waren wel van die ster-momenten. Toen ik met mijn show naar Las Vegas ging, zat ik bij Stage Entertainment en Joop van den Ende zei: ‘We moeten natuurlijk wel iets verzinnen zodat Hans Klok in één keer *booming* is in Amerika.’ En dus kwamen we met het idee van de beroemde assistente. Aanvankelijk was dat Carmen Electra, maar zij had last van claustrofobie. En toen was daar Pamela Anderson. We kwamen in alle grote televisieshows terecht, zoals *Goodmorning America* en *Ellen DeGeneres*, dus ik had wel vaak dat stergevoel, ja.”

Hoe was het om samen te werken met Pamela Anderson?

“Ik vond haar een heel leuke vrouw. Een gek wijf. Ze is de *Queen of Marketing*, dat kan zij als geen ander. Als ze even uit het nieuws is, dan verzint ze wel weer wat. En het is altijd gebaseerd op niets, want tja: ze danst niet, ze acteert nauwelijks. Het is een beetje vaag wat ze doet. Ze spreekt wel enorm tot de verbeelding. Haar gigantische borsten bijvoorbeeld. Al vond ik die heel goed bij haar passen. Verder is ze een vrij eenvoudige vrouw. Ze houdt niet van shoppen, dat wordt allemaal voor haar gedaan. Komt er weer zo’n rek met kleding binnen, vaak van H&M, met heel wijde overhemden. Want van boven moet het natuurlijk wel om haar borsten passen. Van onder werd het allemaal getailleerd. Hup, riem erom, glazen schoenen aan en klaar was ze. Ik moest er altijd erg om lachen dat ze haar eigen haar verfde. Moest er weer iemand zo’n zakje bij de supermarkt gaan halen, haha.”

Geen sterallures dus?

“Nee, ze was juist heel professioneel. Ze kwam bijvoorbeeld altijd op tijd.”

Jullie hadden persoonlijk ook een klik?

“Ja, ik kon erg met haar lachen. Haar moeder zag het helemaal zitten tussen ons, totdat Pamela vertelde dat het anders zat. Ze vertelde me later: ‘Mijn moeder keek als een kind dat te horen krijgt dat de kerstman niet bestaat.’”

Ja, want dat was natuurlijk wel een dingetje. Pamela Anderson had je aangeraden om niet openlijk voor je homoseksualiteit uit te komen in Amerika. Heel Nederland viel over je heen, maar zelf had je er niet zo’n moeite mee?

“Ik ben daar eigenlijk nooit zo mee bezig geweest. Ik ben niet zo’n strijder zoals bijvoorbeeld Jos Brink of Albert Mol waren. Ik ben van een andere generatie, homoseksualiteit is hier niet zo’n issue meer. En als je dan zo’n miljoenenproductie gaat doen en Pamela Anderson wordt erbij gehaald... In Amerika is het gewoon niet zo slim om dat te zeggen. Het is een heel conservatief en nogal hypocriet land. Als ik meteen open was geweest, dan was daar een heel punt van gemaakt en dat was waarschijnlijk ten koste gegaan van mijn show. Nu werd het pas drie maanden later bekend en toen liep mijn show al. Maar ik heb me er best onprettig bij gevoeld. Misschien was het ook wel stom van me. Maar het kwam ook meteen in een van de allereerste interviews ter sprake, bij Howard Stern in New York. Hij overviel me, dus zei ik dat ik hetero was.”

En ben je blij dat het nu opgehelderd is?

“Ja, maar je maakt je daar echt niet populair mee. Ik ben nog steeds niet terug in Vegas, dat zegt genoeg.”

Je moeder was geloof ik niet zo onder de indruk van dat hele Las Vegas-gebeuren?

“Ik heb een heel leuke moeder, maar ze is broodnuchter. Iemand zonder ambities. En daar kan ik niet altijd even goed mee omgaan. Wat dat betreft, botsen we. Ze snapt niet dat ik dit allemaal wil en daardoor komen we weleens in grappige situaties terecht.”

Zoals die keer dat ze Pamela Anderson niet wilde ontmoeten?

“Ze heeft daar inderdaad helemaal niets mee. ‘Ordinair wijf’, zei ze. Haha. Ze vond dat zij met de eer aan het strijken was terwijl ik mijn hele leven keihard heb gewerkt. Maar zo zag ik dat zelf niet. Ik had Pamela Anderson net zo hard nodig als zij mij. Mijn moeder is natuurlijk trots op haar

“IN AMERIKA IS HET GEWOON NIET ZO SLIM OM TE ZEGGEN DAT JE HOMOSEKSUEEL BENT. HET IS EEN HEEL CONSERVATIEF EN NOGAL HYPOCRIET LAND”

kind, dus ik begrijp het wel. Haar kinderen zijn geniaal, in haar ogen kan ik geen fout doen. Dat zorgt weleens voor plaatsvervangende schaamte, want ik zit vol fouten. Net als iedereen.”

Zij ziet jou dus nog een beetje als kind?

“Ja, maar daar kan ik wel mee omgaan, hoor. Ik kan vreselijk met haar lachen, ze bedoelt het allemaal goed. Ze heeft alleen wel snel last van vooroordelen. Als je neus haar niet aanstaat, dan heeft ze meteen een mening over je. Het zal wel een generatieding zijn. Zelf probeer ik dat niet te doen, misschien juist omdat mensen mij altijd veroordelen. Ze zegt ook: ‘Ik spreek de waarheid.’ ‘Mam,’ zeg ik dan, ‘misschien spreekt de buurvrouw wel de waarheid.’ Maar dat kan ik haar niet uitleggen, haha.”

Heb je zelf een kinderwens?

“In mijn vorige relatie – ik was zeventien jaar lang samen met Frank – heb ik voor Jesper gezorgd, de zoon van Frank. Van zijn derde tot zijn twintigste. In het begin woonde hij niet bij ons, maar later wel. Dus ik weet wat het is. Ik vind kinderen heel erg leuk en als ik een vrouw zou zijn, dan zou ik ze zeker willen. Diep van binnen vind ik het toch een vrouwending. Aan de ene kant vind ik het jammer dat ik geen kinderen van mezelf heb, maar aan de andere kant had het misschien ook wel procesvertragend gewerkt. Dus het is goed zoals het is. Ik vind kinderen leuk, maar van een ander.”

Je vriend is negentien jaar jonger.

Merk je iets van het leeftijdsverschil?

“James is heel volwassen, hij heeft het als kind niet gemakkelijk gehad. Zijn ouders zijn gescheiden en hij werd heen en weer geslingerd tussen Australië – waar zijn vader woonde – en Nieuw-Zeeland. Op zijn achttiende is hij naar Londen verhuisd om het daar te gaan maken als danser. Twee jaar later deed hij auditie voor de *Hans Klok Show* en zo hebben wij elkaar ontmoet. Ik merk eigenlijk niet zo veel van het leeftijdsverschil. Ja, ik moet er natuurlijk wel een beetje goed uit blijven zien, want hij wil niet met een oud vel in bed liggen,

haha. Maar verder gaat het vooral om zielsverwantschap. Daarnaast is hij net zoals ik erg gedreven en succesvol in hetgeen hij doet. Dat vind ik fijn. Sommige mensen gaven onze relatie een week, maar we zijn alweer drie jaar bij elkaar. Ik hoop echt met James oud te worden.”

In 2002 overleed de vader van Hans. Plotse-ling, aan een hersenbloeding. “Mijn aller-grootste tegenslag”, zegt hij. “Niet alleen was hij een fantastische vader, hij was ook de stuwende kracht achter mijn bedrijf.” Toen hij overleed, zat Hans net in een moeilijke periode. “We hadden schulden en stonden op het punt failliet te gaan. Gelukkig bood de Efteling ons de kans grote shows te doen.” Zijn vader was erbij toen hij het contract tekende. “Twee weken na zijn overlijden, moest ik beginnen. Zeven maanden lang, zeven dagen per week, vier shows per dag”, zegt hij. “Dan weet je als je eind maart begint: de eerste vrije dag heb ik in oktober.” Daarnaast tourde hij ’s avonds nog met een andere show. “Ik heb weleens een helikopter moeten huren om het allemaal te halen.”

Als je aan je vader terugdenkt, wat is dan het eerste dat er in je opkomt?

“Vriendschap. Ik had zo’n fantastische vader. Ik zou willen dat iedereen zo’n vader had, dan was de wereld een stuk leuker. Mijn vader geloofde in mij, maar ook in andere mensen. Hij stimuleerde iedereen. Hij dacht groots, zei bijvoorbeeld: ‘Hans, je moet een vrachtwagen kopen. En personeel aannemen en een loods huren.’”

Je gelooft in God. Heeft dat jou gesteund in die moeilijke periode?

“Ja, daardoor heb ik het gevoel dat hij nog

bij me is. Kort na het overlijden van mijn vader voelde ik in mijn slaap een hand op mijn voorhoofd. Ik werd wakker en dacht: dat heb ik gedroomd. Maar toen voelde ik het weer. Het was zo echt. Ik geloof daar ook in, dat je geest verdergaat. Dat je geest en lichaam los zijn van elkaar. Maar het is niet zo dat ik naar de kerk ga. Ik geloof dat mensen er heel veel dingen omheen hebben verzonnen en dat het geloof ook angst inboezemt. Daarbij gaan alle oorlogen om geloof. Nee, wat dat betreft, heb ik er niet veel mee. Maar ik ben ervan overtuigd dat als je aan de goede kant van het leven blijft, je veel kracht kunt halen uit het geloof.”

Heb je vaker een spirituele ervaring gehad?

“Ja, de nacht voordat mijn vader overleed, was ik totaal in paniek. Ik had last van hartkloppingen en de volgende dag ging ik totaal overstuurd naar de dokter. Ik wist niet wat er aan de hand was. Toen ik thuis kwam, kreeg ik een telefoontje dat mijn vader was overleden. Ik had dat blijkbaar aangevoeld.”

Zou je vader trots op je zijn?

“Mijn vader was hartstikke trots op me. Hij zou Las Vegas fantastisch hebben gevonden.”

Is dat ook je droom voor de toekomst?

“Ja, ik wil terug. Ik zou graag in Las Vegas wonen, samen met James. Het liefst treed ik op, weet je. Dat kan ik hier in Nederland niet altijd doen. Als je een waanzinnige show hebt, kun je in Vegas twee of drie jaar op dezelfde plek blijven. Overdag lekker in het zonnetje zitten en ’s avonds je show doen. Ja, een geregeld leven. Daar verlang ik eigenlijk best wel naar.” □

Van 28 juli t/m 28 september staat *Circus Hurricane*, de nieuwste show van Hans Klok in Carré. Meer informatie: www.stardustcircus.nl.